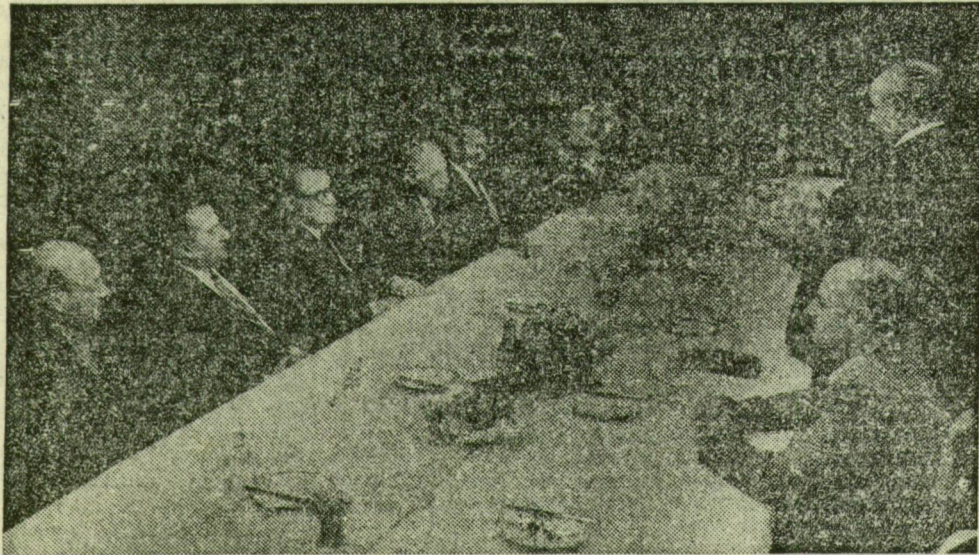

Magyar-szovjet kereskedelmi kapcsolatok Szovjet delegáció Szegeden

Nagy László felvétele

A megyei pártbizottságon dr. Komócsin Mihály üdvözli a szovjet delegációt

Magyarország és a Szovjetunió hosszú idő óta eredményes kereskedelmi kapcsolatokat ápol. Az árucsera a kölcsönös előnyök elvén alapul. A szovjet fél többségében nyersanyagokat, a magyar partner pedig késztermékeket szállít; ám korántsem mindegy, hogy ezek milyen minőségűek. Az elmúlt évtizedben ugyanis ezen a piacon is szigorodtak a feltételek.

Tegnap délelőtt dr. Szabó Imre miniszterhelyettes kíséretében népes kereskedelmi szakemberekből álló szovjet delegáció látogatott Szegedre. A küldöttség, melynek a többi között tagja B. Sz. Gorgyjejev, külkereskedelmi miniszterhelyettes, Sz. J. Szaruhanov belkereskedelmi miniszterhelyettes, J. N. Csumakov, a Raznoexport

vezérgazdátja, V. I. Ocsetin, a budapesti kereskedelmi kirendeltség főtanácsosa is, először a Minőségi Cipőgyár szegedi gyáregységét kereste fel, ahol Mannheim Judit, a vállalat vezérgazdátja tájékoztatta őket a gyárak munkájáról, a gyártmányfejlesztésről, a piaci munkáról.

A vendégek ezután rövid sétát tettek az üzemben. A delegáció tagjait a korai délutáni órákban a megyei pártbizottság székázaiban fogadta dr. Komócsin Mihály, az MSZMP KB tagja, a megyei pártbizottság első titkára.

A küldöttség délután a Kenderfonó és Szövőipari Vállalat vendége volt. Előbb az Újszegedi Szövőgyárban tettek látogatást, ahol Tóth László vezérgazdátja tájékoz-

tatta őket a KSZV eredményeiről, majd a szövődétekintették meg. Itt készül az a több mint négy millió négyzetméternyi ponyva, melyet évente vásárol a KSZV-től a szovjet partner a Hungarotex Külkereskedelmi Vállalat közvetítésével. Utuk következő állomása a Szegedi Kenderfonógyár volt. Itt bemutatták nekik az üzem új termékeit, a poli- etilénből és polipropilénből készült zsinegfűzéseket, kötözőanyagokat is, végül a Szegedi Konfekciógyárba mentek, ahol azt nézték meg, hogy miként válik a nyersszövetből megvarrt, kész ponyva.

A vendégek ma délelőtt városnézésen vesznek részt, majd visszautaznak Budapestre.

A falazóanyag-ellátás fejlesztése

A téglaiipar csaknem másfél évtizedes rekonstrukciójaival, az elavult gyárak korszerűsítésével és új építéssel sikerült elérni, hogy a gazdaságos üregestéglatermékek aránya 78 százalékra emelkedett és ugyanakkor az energiaigényes kisméretű tégláé 22 százalékkal csökkent. Joggal kifogásolható, hogy az építők, főként a lakosság saját házzépítkezéseiben a szükségesnél jóval több kisméretű téglát használnak fel — állapította meg a kormány Gazdasági Bizottsága. A testület az Építéstudományi és Városfejlesztési Minisztérium, valamint az érdekeltek tárcák, főhatóságok előterjesztése alapján áttekintette a hazai falazóanyag-ellátás helyzetét és intézkedett a gyártás és forgalmazás fejlesztéséről. A kisméretű tömör és kevés lyukú téglák felhasználását műszakilag ugyanis csak a pincék, kémények, lábazatok, pillérek építése és a régi házak tatarozása indokolja. Az új épületek falazatához főleg a kisméretű tömör téglák, amelyek gyártása 20 százalékkal több energiát emészt fel, mint a korszerű üreges termékek. Az épületek hőszigetelését pedig már új, a korábbinál jóval szigorúbb szabvány írja elő, s ezt a követelményt a kisméretű tömör téglából csak 70 centiméter vastag fallal lehetne kielégíteni. E szigorú hőszigetelési szabványokat megsértő új épületekre pedig már nem adnak ki használatba-vételi engedélyt a tanácsok építészeti hatóságai.

A téglaiipar felkészült a magas hőszigetelési követelményeket maradéktalanul kielégítő, tehát energiatakarékos Uniform, Termoton és

Poroton kézi falazóelemek gyártására. Ezek az elemek 4—10 kisméretű téglá formájában felelnek meg, tehát a falazási munkát többszöröse gyorsítják, s hasonlóképpen kifizetődő az is, hogy a termékek magasabb költsége a fűtőenergia-megtakarításból néhány év alatt megtérül. Az idén már több mint 300 millió kisméretű téglának megfelelő energiatakarékos kézi falazóelemet gyártanak, ami az összes üreges terméknek mintegy 20 százaléka. A tervezett fejlesztésekkel a tervidőszak végéig csaknem megduplázák ezt az arányt, s a számítások szerint ez már elegendő lesz arra, hogy a saját házzépítők az összes homlokzati falakat ezekből az energiatakarékos termékekből építsék.

A felmérésekből kitűnt, hogy a nagyobb szilárdsági, teherviselési és egyéb műszaki követelmények alapján évente mintegy 400 millió kisméretű téglák felhasználása indokolt, ami a falazóanyag termelésének 20 százaléka. Am ennek az aránynak a fenntartása is a korábbinál nagyobb erőfeszítéseket követel. Ezért a Gazdasági Bizottság határozatának megfelelően további műszaki, gazdasági és szervezeti intézkedéseket kell tenni a kisméretű téglatermelés csökkentésének mérlegelésére. Vizsgálatokat kell végezni azoknak az anyagi forrásoknak a feltárására, amelyekre szükség van a további 10—12 hagyományos téglagyárban végeztek el a szükséges rekonstrukciót, Putnokon pedig új téglagyártást építenek. Ezekkel a rekonstrukciókkal évi 67 millió kisméretű téglák gyártá-

sát tartják fenn és bővítik további 37 millióval. Az elképzelések között szereplő putnoki új gyár pedig évente 38 millió kisméretű téglát adna majd a műszakilag indokolt építési munkák elvégzéséhez. Lehetőséget kell keresni azonban arra is, hogy különböző gazdasági társulások vagy kis szövetkezetek révén további hagyományos gyárakban oldják meg a folyamatos termelés gondjait. Megfelelő anyagi érdekelttséggel is elő kell segíteni az új üzemeltetési formák elterjesztését, hogy legalább a jelenlegi termelési szinten dolgozzanak tovább ezek a gyárak és kielégítsék a helyi igényeket. Kellő vizsgálatok alapján pedig fel kell tárni azokat a lehetőségeket is, amelyek szerint energiatakarékos módon, különböző hulladékanyagok felhasználásával gyárthatnak majd a kisméretű téglával egyenértékű falazóanyagokat is.

Lengyel Gyula-émlékérem adományozása

A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának 63. évfordulója alkalmából pénteken a Pénzügyminisztériumban átadták az idej Lengyel Gyula-émlékérmeket.

A szocialista pénzügyek fejlesztése érdekében vezetett és a pénzügyi irányítás korszerűsítésében kifejtett eredményes munkájuk elismeréseként Hetényi István pénzügyminiszter a Tanácsköztársaság pénzügyi népbizto-

Demokratizmust az ellenőrzésben is

Levonult a nagy jogalkotási hullám, most már a meglévő törvények végrehajtására, annak ellenőrzésére kell megkülönböztetett figyelmet fordítani — így fogalmazott az egyik legutóbbi országgyűlési bizottsági ülésen felszólaló képviselő. „Mert minden rendelet csak annyit ér, legyen bármennyire jó, korszerű, amennyit megvalósítanak belőle” — tette még hozzá.

Valóban, az elmúlt öt-tíz évben jóformán egész törvénytarunkat megújította, a mai kor követelményeihez igazította az országgyűlés. Elég talán csak arra utalnunk, hogy egyebek között új törvény született a tanácsokról, a bíróságokról, az ügyészségről, a büntető-, a polgári és az államigazgatási eljárásról, a családjogról, az egészségügyről, az ifjúságról, a honvédelemről, a belkereskedelemlről, a társadalombiztosításról, a környezetvédelemről, a közművelődésről. Ez a felsorolás is jól érzékelteti, hogy szinte életünk minden területén kijelölte a parlament legfontosabb célkitűzéseinket, a társadalom által megkívánt legalapvetőbb magatartási szabályokat.

Tehette ezt már csak azért is, mert az említett törvénytervezetek többségének elfogadását széles körű társadalmi vita előzte meg. Elsősorban a Hazafias Népfőrdöntésben, majd a különböző fórumokon szervezett az egyes témák részletes megvitatására. S ezek iránt az emberek részéről a vártnál is sokkal nagyobb érdeklődés nyilvánult meg. Újra meg újra bebizonyosodott, hogy egy-egy fontosabb törvény megalkotása előtt igenis érdemes meghallgatni a „laikusok”, az állampolgárok véleményét is. Számítalan olyan konkrét észrevétel, javaslat hangzott el a társadalmi vitákon, amelyet ma már a hatályos paragrafusok is tartalmaznak.

Miért fontos most mindezt hangsúlyozni, amikor a választott testületek — így a parlament és a helyi tanácsok — figyelmé egyaránt nem új jogszabályok megalkotására, hanem a paragrafusok minél széleskörűbb alkalmazására, a végrehajtás ellenőrzésére terelődik. Úgy véljük, azért, mert az elmúlt években a jogalkotásban sikerrel vizsgázott módszer követendő receptet kínál a jogalkalmazás területén, a hétköznapi gyakorlatban is.

Erről is beszélt egyébként az említett országgyűlési képviselő azon a bizonyos tanácskozáson. Utalván arra, hogy ami bevált a törvénytervezetek végleges szövegének megalkotásánál, az nem lehet haszontalan például egy miniszteri beszámoló parlamenti megvitatása előtt sem. Vagyis, ha úgy dönt az országgyűlés, hogy beszámoltatja egy-egy kormányzati ágazat felelős vezetőjét a törvények végrehajtá-

sáról, a tárca feladatainak megvalósulásáról, ne érje be az „egyszerű” parlamenti vitával. Különösen ne akkor, ha a társadalom széles körét érintő kérdésekről van szó. Ilyenkor ezeknek a beszámolóknak a tervezetét is előzetes társadalmi vitára lehetne bocsátani. A legkülönbözőbb fórumokon elhangzó észrevételek, vélemények összegezése tovább gazdagíthatná a parlamenti vitát, értékes municiót jelenthetne a képviselőknek.

A módszer belpolitikai életünkben egyáltalán nem ismeretlen. Elég talán az MSZMP Központi Bizottságának arra a döntésére utalnunk, amelynek alapján éppen ezekben a hetekben zajlik a lakáselosztási és -gazdálkodási rendszer korszerűsítésének társadalmi vitája. Már is se szeri, se száma azoknak az észrevételeknek, javaslatoknak, amelyeket feltétlenül indokolt lesz figyelembe venni az új elképzelések végleges kidolgozása idején. S a fentebb említett gondolatmenetet követve, már előre megjósolhatjuk: aligha lesz hiábavaló néhány év múltán társadalmi vitát szervezni arról is, hogy miként érvényesülnek az intézkedések, az új rendelkezések a gyakorlatban, a tapasztalatok alapján milyen esetleges finomításokra van szükség, mely területeken szükséges határozottabban, következetesebben fellépni az előírások maradéktalan megtartása érdekében.

Maximalizmus lenne persze azzal az igénnyel fellépni, hogy valamennyi fontosabb közérdekű témát célszerű társadalmi vitára bocsátani. De az kétségtelen, hogy — éppen a demokratizmus továbbfejlesztése érdekében — indokolt növelni a választott, képviselői szervek lehetőségét, s egyben felelősségét is a törvények, rendeletek végrehajtásának ellenőrzésében. Hiszen a parlamenti képviselő vagy a tanács tag az állampolgárok bizalmából, választói nevében lép be a közéletbe, s mond véleményt. Ez nemcsak joga, hanem kötelessége is.

A társadalmi ellenőrzésnek egy olyan sajátos eszközéről, lehetőségéről van itt szó, amely meggyőződésünk szerint a végrehajtó apparátusnak is hasznos. Hiszen ez a kontroll a szakigazgatás embereit is megerősítheti elképzeléseik helyességében, új szempontokat árthat munkájukhoz.

A beszámoltatás, az ellenőrzés nem a bizalmatlanság jele, hanem a választott, képviselői testületek munkájának egyik legfontosabb területe. S hogy a jövőben még inkább az legyen, ehhez elsősorban az ellenőrzés társadalmi bázisát kell tovább szélesíteni.

D. A.

A Parlamentben

Tanácselnöki ülés

A környezet- és természetvédelem időszerű kérdéseiről, a kereskedelemben bevezetett új üzemeltetési formák, illetve az új vállalkozási szervezetek tapasztalatairól tájékoztatók pénteki parlamenti ülésükön a fővárosi, megyei, városi tanácselnökök. Az értekezleten, amelyet Papp Lajos államtitkár, a Minisztertanács Tanács Hivatalának elnöke vezetett, részt vett Rácz Sándor, az MSZMP KB osztályvezetője.

A környezetvédelem a tanácsok munkájának szerves részévé vált — mondotta Gonda György államtitkár, az Országos Környezet- és Természetvédelmi Hivatal elnöke. A megyei tanácsok mostanában hagyják jóvá hosszú távú környezetvédelmi koncepciójukat, melyek

segítségét adhatnak ilyen irányú munkájuk megrendezéséhez. Az államtitkár elemezte a hulladékgyűjtéssel, a veszélyes hulladékok ártalmatlantításával, a háztartási szennyvizek elvezetésével kapcsolatos feladatokat. Elismeréssel szólt a megyei környezetvédelmi bizottságok munkájáról. Hangsúlyozta, hogy a jövőben a természetet rongálókkal szemben az eddigieknél is következetesebben kell eljárni. A jelenlévők egyetértettek abban, hogy a természetvédelmi érdekeket még inkább összhangba kell hozni a környezetvédelmi célokkal. Meg kell előzni azt, hogy ágazati, főhatósági érdekek ütközzenek a környezetvédelmi munka során.

Selmeci Lajosné belkereskedelmi miniszterhelyettes tájékoztatta a tanácselnököket arról, hogy az új üzemeltetési formák bevezetésének első évében 2212 üzletet adtak szerződésbe, illetve bérletbe a vállalatok és szövetkezetek. A megváltozott formában dolgozó boltok, vendéglátóhelyek jól működnek, forgalomnövekedésük üteme meghaladja az országos átlagot. Az elkövetkező időszakban célszerű társulások formájában olyan önkiszolgáló nagykereskedelmi raktárakat létrehozni, melyek segíthetik a szerzők különböző engedélyeket mielőbb gyorsabban bírálják el. Az üzletvezetők körében az

eddigieknél alaposabban kell ismertetni az új üzemeltetési formák lényegét. A hosszabb távú érdekeltég megteremtéséhez megfontolandó, hogy a szerződéses, illetve bérletes megállapodások az eddigi három év helyett 5 évekig legyenek.

Sokat segített az új formák bevezetésében az, hogy több megyében a tanács végrehajtó bizottsága megtárgyalta az új rendszerek tapasztalatait és segítette fel- tártani további lehetőségeit.

Az új vállalkozási formák nem lehet alapvető társadalmi céljainkat megvalósítani, de általuk gyorsítható azok elérése — mondta Villányi Miklós pénzügyminiszter-helyettes. Hangsúlyozta: a tanácsoknak elsősorban a szolgáltatást, természetipari szolgáló új vállalkozási formák létrehozását kell szorgalmazniuk. A különböző társulásoknak, munkaközösségeknek veszteség esetén az állam nem ad segítséget — emlékeztetett Villányi Miklós —, ezzel is ösztönözve e kis szervezeteiket a piachoz alkalmazkodó, rugalmasan gazdálkodó munkára. A tanácsoknak segíteniük kell abban is, hogy az elkövetkező időszakban célszerű új vállalkozási formákról minél részletesebb tájékoztatást kapjanak az érdeklődők. Nagyon fontos, hogy a különböző engedélyeket mielőbb gyorsabban bírálják el. Az üzletvezetők körében az

(MT)